

Протокол

№

гр. София, 26.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Дияна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **10640** по описа за **2020** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13.43 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ З. С. З. – редовно призован, явява се лично, представлява се от адв. В. и адв. Х., с приложени пълномощни по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ИД на ИА ВОЕННИ КЛУБОВЕ И ВОЕННО-ПОЧИВНО ДЕЛО - редовно призован, представлява се от юрк. В., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор Д..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА касационната жалба.

ДОКЛАДВА административната преписка, съдържаща се към адм. дело №7447/2020 г. по описа на ВАС, VI-то отделение.

АДВ.В.: Поддържа жалбата. Поддържа твърденията си в нея. Имам допълнителни доказателствени искания, които представяме. Прилагаме материали от гражданско дело, между същите страни, по което е осъден ответникът да заплати обезщетение за ползване на ведомствено жилище от фонд на Министерство на

отбраната на отпаднало правно основание. Представям препис и за ответната страна. Представените доказателства са необходими с цел доказване на обстоятелството, че жалбоподателят е научил за процесната заповед едва с исковата молба по гражданското дело. Административният акт е подзаконов, а не общ административен, поради което е подсъден на ВАС. Алтернативно, ако съдът приеме, че обжалваният акт не е подзаконов, то следва да приложи разпоредбата на чл. 184 вр. 146 т.3 и т. 4 и т. 5 АПК и да обяви заповедта за нищожна.

ЮРК. В.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания. Считаю, че се обжалва заповед на изпълнителния директор, поради което компетентен е АССГ.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Поддържам становището на жалбоподателя.

СЪДЪТ, след съвещание и като съобрази обстоятелството, че с определение от 21.01.2021 г. вече се е произнесъл по въпроса за повдигането на спор за подсъдност между АССГ и ВАС, като е приел, че не са налице предпоставки за предприемане на действия в тази посока и е посочил, че не повдига спор за подсъдност.

По тези съображения,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за повдигане на спор за подсъдност с ВАС.

АДВ.В.: Моля да приемете част от материалите по гражданското дело, от които е видно, че жалбоподателят е научил за процесната заповед едва с исковата молба по гражданското дело.

ЮРК.В.: Възразявам да се приемат тези доказателства, тъй като са неотнормими към настоящия спор.

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречка да се приложат днес представените доказателства. Оценка по тяхната приложимост, съдът ще направи при решаване на спора по същество.

СЪДЪТ по доказателствените искания, след съвещание,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА материалите по делото - представените писмени доказателства, представени от жалбоподателя под опис.

ПРИЕМА доказателствата, представени с жалбата, както и тези, съставляващи административната преписка, съдържаща се в кориците на делото на ВАС, приложено по настоящото дело.

АДВ.В.: Представям и моля да приемете съдебна практика за сведение.

ЮРК.В.: По искането на адв. В., предоставям на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приложат за сведение по делото.

По отношение на представената, от жалбоподателя, съдебна практика,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА същата за сведение.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна и

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.**

АДВ.В.: Представям писмени бележки. Във връзка с последното становище на ответника, правя следното уточнение: С оглед събраните по делото доказателства, считам, че жалбата е допустима и основателна като правя препратка към мотивите на първоначалната жалба и последващите я становища. Касае се за нормативен административен акт, който по своето естество е общ административен акт. Неясни останаха твърденията на ответника, тъй като същите бяха противоречиви. Веднъж той заяви, че се касае индивидуален административен акт, а след това изложи теза, че става въпрос за вътрешноведомствен акт. В тази връзка, твърдението за наличието на индивидуален административен акт е в противоречие с нормативната уредба. Ответникът прави признание, че въпросната заповед се прилага по отношение на всички наематели и в тази връзка, той води иски срещу такива лица. Процесната заповед не съдържа голяма част от реквизитите на чл. 59 АПК.

АДВ.Х.: Неяснотата в позицията на ответника сочи на това, че още към момента на издаване на заповедта през 2015 г., ръководството на изпълнителната агенция или не е било запознато с нормативната уредба или е взело решение да изпълни нечия политическа воля. След като има такъв хаос в тяхното становище и в допълнителните становища, няма какво да добавя. Колебаят се дали заповедта е вътрешноведомствен акт или индивидуален. Отделно от това, доверителят ми, в момента на узнаване за съществуването на тази заповед, нито е използвал жилището, нито е бил действащ военнослужещ, т.е. към момента на издаване на заповедта е нямало правоотношения между него и МО, представлявано от съответната агенция. Представям списък с разноси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/: Заповедта, която обжалвам, ако се приеме, че е общ административен акт, то тогава не е спазена разпоредбата на чл. 66 АПК, видно от докладната записка по гражданското дело, както и от самата заповед. Докладната записка е от дата 21.10.2015 г., а заповедта е от 23.10.2015 г., т.е. едномесечният срок за възражение не е предоставен. Отделно от това, на 27.04.2015 г., много преди издаването на заповедта, ми беше връчена заповед да освободя ведомственото жилище, поради което съм го освободил на 26.05.2015 г. Решението на РС Пловдив, което почива изцяло на тази заповед, показва, че действително трябва да се обърна към административен съд, който да реши дали актът е законосъобразен и в случай, че не е, то решението на РС Пловдив ще е неправилно постановено. Представил съм писмено становище по делото.

ЮРК.В.: Поддържам отговора. Действително е спорно какъв е административния акт, но категорично не е нормативен административен акт. Изпълнителният директор на агенцията няма право да издава нормативни административни актове. Заповедта е вътрешноведомствена и е издадена на основание Наредбата за жилищния фонд. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност.

ПРОКУРОРЪТ: Заемем становището на жалбоподателя. Би могло да се спори дали процесната заповед е вътрешноведомствен или нормативен акт, ако беше издадена на

основание чл.10 от У. правилник, но видно от диспозитива на самата нея е, че същата е издадена на основание чл. 21 и чл. 32 от уредбата. Въпросната заповед има постоянно действие, а оттук не може да се коментира нейното естество.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.01 ч.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: